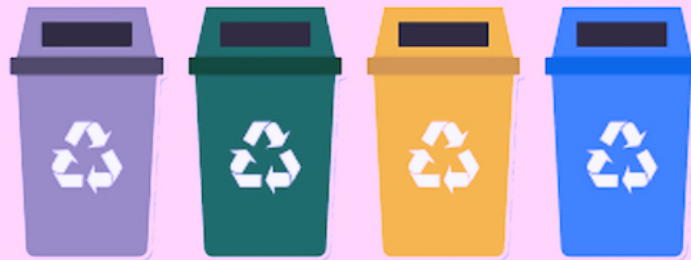

El rei que no sabia reciclar

Vicente Cañón

El rei que no sabia reciclar

De: Vicente Cañón

Versió per a 20 personatges

***existeix una versió per a 25 personatges**

Dibuix portada: Marta Grau

El rei que no sabia reciclar
Teatre infantil@Vicente Cañón
Tarragona 2022

SINOPSI:

Els desapropitaments i les escombraries omplien els carrers del regne de Castimar. Els ciutadans, molt enfadats, van decidir visitar al rei Josep III perquè solucionés aquest gran problema. La solució arribarà de la “visita” de Jaume l'ecologista que vivia en un regne pròxim que els ensenya la fórmula de les tres erres: Reduir, reciclar i reutilitzar.

PERSONATGES:

NARRADOR/A

REI

REINA

PRINCESA

CONSELLER real 1

CONSELLER real 2

CONSELLER real 3

CONSELLER real 4

ESCRIVÀ real

SOLDAT 1

SOLDAT 2

SOLDAT 3

SOLDAT 4

ADRIÀ

ROSA

DANIEL

LAURA

CARLOS

MARTA

JAUME

NOTA DE L'AUTOR:

L'objectiu d'aquesta obra és que els nens tinguin una primera experiència dins del món del teatre. Per això, he fugit d'arguments molt enrevessats, complicats i poc creïbles. Tot això es tradueix en un text àgil, dinàmic, replet de frases curtes i de fàcil aprenentatge, adequades a la seva edat i relacionades amb l'acció a realitzar.

Amb la finalitat de facilitar el treball a la persona que dirigirà teatre, l'obra conté una gran quantitat d'acotacions, en les quals explico l'escenografia, el vestuari, les característiques dels personatges i els moviments dels actors —posada en escena— i algun gag que farà les delícies del públic assistent.

Abans d'escriure teatre per a nens, em trobava amb obres en les quals hi havia un únic protagonista amb una gran quantitat de text, mentre que la resta de personatges no en tenien gairebé gens o el seu paper es limitava a, per exemple, fer d'arbre o núvol; la qual cosa no em semblava pedagògica. Per això, en les meves obres, he intentat que el protagonista no tingui un elevat nombre de frases i que la diferència entre la resta de personatges i ell sigui mínima. Si, per alguna raó, un personatge no té gaires escenes, aquesta diferència es compensa amb la representació d'un paper divertit o especial que es ficarà els espectadors en la butxaca. Aquest és el cas de l'Escrivà.

És molt important que el nen no relacioni el teatre amb una experiència avorrida, plena de paraules sense significat. A més, hem d'aconseguir que els actors es moguin per l'escena amb molta naturalitat i dinamisme i no que es limitin a romandre estàtics dient un text, repetint-lo com si fossin lloros.

Tant el públic com els actors han de gaudir del teatre com si es tractés d'un joc, d'un viatge a la imaginació. Han de desprendre's d'ells mateixos per a ser l'altre... el seu personatge.

El teatre, com tota expressió artística, és —per sobre de tot— un acte de llibertat.

*Com a autor d'aquesta obra, el procés es completa amb la representació d'aquesta. Per això, agrairia encaridament que se'm fes arribar via telemàtica, a la següent adreça de correu electrònic tente.ca2017@gmail.com, material visual —fotos o vídeos— de les posades en escena que s'hagin dut a terme.

Gràcies.

Vicente Cañón

VESTUARI: Propi de l'Edat mitjana. Buscar imatges en Google. Seria convenient cosir als vestuaris dels habitants de Castimar bosses i ampolles de plàstic, fulls de diari, etc. i tot allò que d'entendre que els residus inunden el seu regne.

ESCENOGRAFIA: Tres cadires adornades com a trons reals. El fons saló del tron estarà replet de muntanyes de paper i cartó, d'ampolles d'aigua buides i, igual que el vestuari, tot allò que serveixi per a donar a entendre que no saben on ficar tantes escombraries.

ATTREZZO: Els Soldats, en els dos primers dies, poden portar unes llances o escuts.

El rei que no sabia reciclar

Dia 1

(En obrir-se el teló, veiem el saló del regne, amb tres trons en el centre. Tot està ple de muntanyes d'escombraries. Fins i tot en els vestuaris dels personatges hi haurà ampolles de plàstic i papers enganxats. La família reial dorm cadascun en el seu tron, aliens als problemes del seu poble.)

(El NARRADOR/A entra en escena.)

NARRADOR/A:

Hi havia una vegada un regne situat
prop de la mar i lluny d'un llac.
En ell vivia la reina Estel
i el seu espòs, el rei Josep III.

Del seu regne els ciutadans
vivien molt preocupats,
perquè les escombraries omplien els carrers i els camps.
Viure així, creguin-me, era tot un espant.

Els seus habitants, veient del rei la seva inoperància,
van anar a visitar-lo, aviat i sense tardança.
De la ineptitud del seu monarca estaven farts:
“Senyor rei – Aquest problema s’haurà ja de solucionar.”

D'un regne molt proper
va arribar la solució en forma d'encàrrec:
“Si els residus dels teus carrers vols eliminar,
les tres erres hauràs d'acatar.”

El rei, que no era molt espavilat,
d'aquestes tres regles no estava informat,
així que va manar a algú buscar
que li pogués assessorar.

I aquí comença per a vostès
la funció que vol distreure'ls.
Aprendran de bon grat
el noble ús del reciclat.

(El NARRADOR/A surt d'escena.)

(Per l'esquerra entren els SOLDATS 1 i 2.)

SOLDAT 1: Majestat! Majestat!

SOLDAT 2: És urgent!

SOLDAT 1: Despertí!

REI: *(Despertant-se)* Què passa?

REINA: *(Despertant-se)* Què són aquests crits?

PRINCESA: Que sapigueu que aquests esglais no són gens bons per al meu cutis.

SOLDAT 2: *(A la PRINCESA)* Disculpin els nostres crits, Majestat, però els consellers reals esperen fora impacients.

REINA: Doncs que passin, que passin.

SOLDAT 1: *(Va cap a l'esquerra. Alçant la veu)* Poden passar.

(Per l'esquerra entren els quatre CONSELLERS reals i l'ESCRIVÀ molt nerviosos i xocant-se entre ells per a acostar-se al REI.)

CONSELLER 4: *(Al REI)* Perdoni, Majestat, però tenim un gran problema.

REI: Més val que sigui un problema enorme per a despertar-nos de la nostra migdiada real.

REINA: Bé... vegem de què es tracta.

ESCRIVÀ: *(Entrant per l'esquerra)* Majestat, el poble s'ha revoltat.

REINA: Què dieu, Capsigrany?!

(Per la dreta entren, molt precipitats, els SOLDATS 3 i 4)

SOLDAT 3: *(Parlant sense respiració gairebé)* Majestat, el poble vol entrar al palau.

SOLDAT 4: Venen amb pals i eines de cultiu i no deixen de colpejar la porta.

SOLDATS 3 i 4: Demanen audiència urgent amb el rei.

REINA: *(Al CONSELLER 3)* Explica't millor, a què es deu aquesta revolució?

CONSELLER 3: Majestat, les escombraries inunden els nostres carrers...

CONSELLER 1: Les nostres cases...

CONSELLER 4: Els nostres col·legis, els nostres...

REINA: El nostre castell. O és que us penseu que som babaus?

PRINCESA: A la meua habitació, entre llibres i andròmines, no cap ni una agulla. Quin horror!

REINA: Però... és que el servei de neteja no fa bé la seva feina?

CONSELLER 1: Sí, Majestat.

CONSELLER 2: Però els abocadors estan a vessar.

CONSELLER 3 No sabem què fer amb tanta immundícia.

REI: Doncs tirar-la a la mar.

REINA: Com s'ha fet tota la vida.

CONSELLER 4: Majestats, la nostra costa està plena de residus, els nostres vaixells no poden sortir a pescar.

CONSELLER 2: Hi ha milions de peixos morts a les nostres costes.

CONSELLER 3: L'olor és insuportable.

CONSELLER 1: Peixos i tortugues escanyats amb els plàstics que s'usen per als “packs” dels refrescos.

(Se senten crits des de fora.)

SOLDAT 1: *(Als SOLDATS 3 i 4)* Aneu a veure què passa.

(Els SOLDATS 3 i 4 surten d'escena per la dreta.)

CONSELLER 1: Majestat, ha d'entendre que el poble està fart d'aquesta situació.

REI: Per quatre deixades de res... com es posa la gent!

REINA: El poble ha de sacrificar-se com ho fan els seus monarques.

PRINCESA: “Joooo” mamà, m'ha caigut una unglya postissa... no duren res. Faré assotar al meu esteticista.

(Els SOLDATS 3 i 4 entren per la dreta precipitats.)

SOLDAT 3: Majestat, uns representants del poble demanen parlar amb vostè.

SOLDAT 4: Diuen que tenen la solució per al nostre problema.

REI: Sí, home! Ara un simple ciutadà sabrà més que els meus consellers reals!

(El REI mira amenaçador els CONSELLERS reals i aquests miren cap a un altre costat avergonyits.)

REINA: *(Al SOLDAT 4)* Està bé, fes-los passar. Total, no perdem res per escoltar-los.

SOLDAT 4: A les seves ordres, Majestat!

(El SOLDAT 4 surt d'escena per la dreta.)

REI: *(Als seus CONSELLERS reals)* Més val que no em donin una solució, perquè si ho fan... rodaran caps!

(Els quatre CONSELLERS reals, temorosos, posen les mans al seu coll.)

SOLDAT 4: *(Als ciutadans i ciutadanes)* Podeu passar.

CONSELLER 2: Veurem... què són aquestes presses per a parlar amb el nostre rei?

LAURA: Majestat, crec que tenim la solució per al problema de les nostres deixalles.

ADRIÀ: Majestat, tinc un cosí que viu en el regne de Terraos.

LAURA: En una carta, ens va explicar això de les tres erres.

REIS i CONSELLERS: Les tres erres?!

ADRIÀ: Reduir, reciclar i reutilitzar.

CONSELLERS Ah! Eh?

REINA: *(Als CONSELLERS)* Reduir?

REI: On està l'escrivà real?

ESCRIVÀ: *(Fent un pas al capdavant)* Soc aquí, Majestat.

REINA: Què significa aquesta paraula?

ESCRIVÀ: *(Llegint el diccionari en veu alta)* Reduir vol dir disminuir.

MARTA: Per exemple, portar una bossa per a la compra, així reduïm l'ús del plàstic, que és molt contaminant.

CARLES: També reduir el consum de llum, aigua o paper i consumir només el que necessitem.

TOTS ELS CORTESANS: Prenem nota.

REINA: I... reutilitzar?

ESCRIVÀ: *(Llegint el diccionari en veu alta)* Vol dir: Tornar a utilitzar alguna cosa amb la funció que tenia originalment.

ROSA: Per exemple, aprofitar els fulls de paper per l'altra cara...

DANIEL: Caixes de cartó, ampolles, roba, etc.

TOTS ELS CORTESANS: Bona idea.

PRINCESA: Llavors... què significa la paraula... reciclar?

ESCRIVÀ: Reciclar?!

TOTS ELS CORTESANS: "Aha".

(Tots els cortesans miren a l'ESCRIVÀ, que s'encongeix d'espatlles perquè, per molt que busqui al diccionari, no troba la resposta.)

CONSELLER 4: *(A LAURA)* I vosaltres sabeu el significat d'aquesta paraula?

LAURA: No, senyor, però ho diu diverses vegades a la seva carta.

CONSELLER 2: No serà un conjur?

TOTS ELS CORTESANS: *(Espantats)* Oh!

DANIEL: No ho crec, ha de ser una paraula moderna d'aquestes que aquí encara no s'han posat de moda.

TOTS ELS CORTESANS: *(Més tranquils)* Ah!

ESCRIVÀ: Reciclar... reciclar... *(Tanca el llibre.)* Em temo, Majestat, que no hi és i per tant no la conec.

TOTS ELS CORTESANS: *(Decebut)* Oh!

REI: *(Per l'ESCRIVÀ)* Que li tallin el cap!

ESCRIVÀ: *(S'amaga darrere d'ADRIÀ)* Però, Majestat! Jo... Pietat, li imploro pietat!

ADRIÀ: Puc escriure-li al meu cosí perquè m'expliqui el significat d'aquesta paraula.

ESCRIVÀ: Bona idea! Jo mateix redactaré la carta.

REI: No puc esperar que l'escriguis, l'enviïs, la llegeixi i la respongui. Vull la resposta el més aviat possible... és a dir, ja!!!!

MARTA: Fem una cosa, Majestat, convidi a venir al rei del regne de Terraos davant de vostè.

CARLES: Això! I que sigui ell qui li expliqui el seu significat!

REI: *(Ofès)* I quedar jo com un ignorant? Ni parlar-ne!

MARTA: Per què no convidem a un ciutadà normal i corrent?

REINA: Bona idea. *(Als SOLDATS 1 i 2)* Aneu-hi immediatament i porteu-nos amb urgència el primer ciutadà que trobeu del regne veí de Terraos.

MARTA: Majestat, jo em referiria a...

REI: *(A MARTA)* Silenci! *(Als SOLDATS)* I vosaltres, partiu immediatament!

SOLDATS 1 i 2: A les seves ordres, la seva divina Majestat!

(Els SOLDATS 1 i 2 surten per la dreta.)

CONSELLER 2: *(Calmant la ira del REI)* Majestat, sembleu cansats.

CONSELLER 4: Per què no us retireu a descansar?

CONSELLER 3: Segurament demà els soldats tornen amb la persona que us traurà del dubte.

REINA: Per una vegada, tenen raó. Ha estat un dia de moltes emocions.

REI: Però jo estic impacient i... *(té una rebequeria, com un nen petit)* vull saber-ho ja...
vull saber-ho ja... vull saber-ho ja!

REINA: *(Cridant-li al REI)* Josepet si us plau, no et posis en evidència.

REI: *(Per "sota el nas")* No em cridis «Josepet» en públic.

REINA: Anem... *(Assenyalant a l'esquerra. Ordenant)* A dormir!

REI: *(Obedient)* El que el tu diguis, amor meu.

(El REI i la REINA surten de l'escena per l'esquerra.)

PRINCESA: *(A ADRIÀ)* Tens núvia?

LAURA: *(Agarrant del braç a ADRIÀ)* Sí, Majestat.

PRINCESA: *(A CARLES)* I tu?

MARTA: *(Agarrant del braç a CARLES)* Servidora.

PRINCESA: *(A DANIEL)* I tu?

ROSA: *(Agarrant a DANIEL del braç. Desafiadora)* Té esposa.

PRINCESA: *(Ofesa)* Bé, bé... algun dia coneixeré el meu príncep blau. *(Li treu la llengua a la LAURA, la MARTA i a la ROSA. Surt d'escena per l'esquerra.)*

ESCRIVÀ: *(Als ciutadans i ciutadanes)* Gràcies, els estic eternament agraït. Anem?

(Els ciutadans i ciutadanes i l'ESCRIVÀ surten d'escena per la dreta.)

CONSELLER 3: Més val que els soldats ens donin la solució.

CONSELLER 2: *(Esbufegant)* Més ens val.

CONSELLER 4: Demà serà un altre dia.

CONSELLER 1: Esperem que sigui... un bon dia.

(Els CONSELLERS sospiren i surten d'escena per l'esquerra.)

DIA 2

(Entren en escena el REI, la REINA i la PRINCESA, i seuen als seus trons; els SOLDATS 1 i 2 custodien la família reial i a l'esquerra s'han situat els CONSELLERS reals. L'ESCRIVÀ, la ROSA, en DANIEL, la MARTA, en CARLES, l'ADRIÀ i la LAURA s'han situat a la dreta. Tots estan "congelats".)

(El NARRADOR/A entra a escena.)

NARRADOR/A:

I va arribar l'endemà.
Ja tots estaven molt alterats.
Els soldats aviat portaran
qui el problema resoldrà.

Serà un bon fuster
o un audaç bomber?
El que sigui, tan és,
però reciclar ha de saber què és.

Qui serà l'ostatge?
I si ens parla amb desdeny?
Esperem que el detingut
S'expliqui al rei amb bon encert.

Públic, estigui atent!
Perquè en aquest moment
el segon dia començarà:
Shhh tots a callar i l'oïda... afilar.

(Surt d'escena el NARRADOR/A.)

(Tots els personatges cobren vida i miren a la dreta nerviosos.)

REINA: *(A l'ESCRIVÀ)* Ja venen?

ESCRIVÀ: *(Mirant a la dreta)* No, Majestat.

REI: Doncs m'estic posant molt nerviós i quan em poso nerviós... roden caps.

(Els quatre CONSELLERS reals, temerosos, posen les mans en el seu coll.)

LAURA: Ja venen, Majestat!

REINA: Els soldats?

ADRIÀ: Sí, Majestat.

PRINCESA: Venen acompanyats?

ROSA: Sí, Majestat, porten un presoner.

(Els SOLDATS 3 i 4 entren custodiant en JAUME.)

SOLDAT 3: Aquí ho té, Majestat.

SOLDAT 4: Hem portat el primer ciutadà del regne de Terraos que hem trobat.

(Els SOLDATS 3 i 4 empenyen en JAUME perquè faci un pas cap endavant.)

JAUME: Majestat, no entenc què ha passat. Jo estava passejant, quan aquests dos...

REI: Silenci!

PRINCESA: *(A la REINA)* Saps mamà, que els Terraosiens no són gens lletjos.

REINA: Calla, nena, que avui no està la cosa per romanços.

REI: *(Als CONSELLERS)* Procediu a l'interrogatori del detingut.

(Els CONSELLERS es dirigeixen un per un a en JAUME per a fer-li preguntes.)

CONSELLER 1: Digues-me, ets un habitant del regne de Terraos?

JAUME: Sí, senyor.

CONSELLER 2: Digues-nos el teu nom.

JAUME: Jaume, senyor.

CONSELLER 3: I digues-nos, ciutadà Jaume... saps el que significa la paraula... reciclar?

(Tots miren impacients a en JAUME.)

JAUME: Reciclar?

TOTS: Sí, reciclar.

JAUME: Reciclar és...transformar materials ja usats, com les escombraries, perquè puguin ser novament utilitzats.

TOTS ELS CORTESANS: *(Que no entenen res)* Eh!?

JAUME: En el nostre regne tenim un sistema pel qual materials com el plàstic, el vidre o el cartó poden tornar a utilitzar-se.

REINA: Quin horror! Però si són escombraries!

JAUME: Però, Majestat, aquestes escombraries van a unes plantes de reciclatge on es netegen i es transformen de nou per a tornar a ser utilitzades... com si fos noves. Ho entenen ara?

PRINCESA: *(Que s'acaba d'enamorar d'en JAUME)* A sobre de guapo... què bé que s'explica! *(Sospira)*

CONSELLER 4: M'estàs dient que torneu a utilitzar les escombraries que llanceu al carrer?

JAUME: O no... els nostres carrers estan nets. Les escombraries es col·loquen en els contenidors pertinents.

TOTS ELS CORTESANS: *(Que tornen a no entendre res)* Eh?!

JAUME: Sí, home. Els nostres ciutadans dipositen les seves deixalles en el seu contenidor corresponent.

REI. M'estàs dient que els ciutadans del teu regne col·laboren amb la recollida de residus que ells mateixos originen?

JAUME: Sí, Majestat.

REINA: I podries explicar-nos com ho fan?

JAUME: Hi ha diferents tipus de contenidors, cadascun d'un color diferent i...

(En JAUME observa que els monarques, els CONSELLERS reals, els SOLDATS l'ESCRIVÀ, la ROSA, en DANIEL, la MARTA, en CARLES, l'ADRIÀ i la LAURA no ho entenen i posen cares de babaus.)

JAUME: *(Al REI i la REINA)* Si em donen un dia, demà ho entendran tot. M'ho donen?

REI: *(Encara no dona crèdit)* Sí, sí, clar.

JAUME: Necessitaré ajuda per a tot això.

REINA: *(Als ciutadans)* Vosaltres, acompanyeu a aquest jove, doneu-li tot el que us demani i ajudeu-lo en tot moment.

CARLES: El que vostè ordeni, Majestat.

JAUME: *(Als ciutadans)* Anem?

PRINCESA: Soldats!

SOLDATS: *(Fent un pas al capdavant)* A les seves ordres, majestat!

PRINCESA: Acompanyeu també en Jaume i procureu que no es faci cap mal. *(Pestanyeja molt ràpidament.)* Fins demà, Jaume.

(Els sis ciutadans i els quatre soldats surten, no gaire convençuts, per la dreta.)

JAUME: *(Al REI i a la REINA)* Fins demà, Majestats. *(A la PRINCESA)* Havia sentit parlar de la seva intel·ligència i de la seva bellesa, però les paraules veig que es queden curtes. Fins demà, gentil princesa. *(Surt per la dreta.)*

(La PRINCESA cau desmaiada i la REINA s'afanya a donar-li aire amb la mà per a reanimar-la.)

PRINCESA: Mamà, m'acabo d'enamorar! *(Sortint precipitadament d'escena per l'esquerra)* Que vagin a la meua habitació: la meua perruquera, el meu esteticista, el meu estilista, la meua...

REINA: Però, nena, tu no has sentit això que les princeses només es poden casar amb prínceps?

REI: Això, que després es casen amb plebeus i passa el que passa!

REINA: La culpa que la nena sigui una malcriada, la tens tu.

REI: Jo?

REINA: Sí, Josepet, tu.

REI: *(Per "sota del nas")* Que no em cridis Josepet davant de la gent.

REINA: Anem, que no tinc ganes de discutir.

(Els reis surten d'escena per l'esquerra.)

ESCRIVÀ: Bé sembla que el meu coll ja no corre perill.

CONSELLER 1: *(A la resta dels CONSELLERS)* He de dir-vos que em sona la cara d'aquest noi.

CONSELLER 2: Mira que segrestar-lo en lloc de convidar-lo a venir...

CONSELLER 3: Ara entenc per què el sobrenom del rei és el de Josep III "El barroer".

CONSELLER 4: Esperem que en Jaume li doni una solució i que quedi satisfet.

ESCRIVÀ: *(Acordant-se)* Sí, perquè aquest monarca té una facilitat per a enviar-te el botxí...

(Els quatre CONSELLERS es tornen a posar les mans al coll com a gest de terror i tornen a baixar-les.)

CONSELLER 1: Siguem positius i esperem que demà sigui un bon dia per a tots.

CONSELLERS i ESCRIVÀ: Tant de bo així sigui!

(Tots per l'esquerra)

Dia 3

(Entra en escena en NARRADOR/A.)

NARRADOR/A:

Per fi el gran dia va arribar
i al regne tot era expectació.
Sabrà el jove Jaume explicar
en què consisteix... això de reciclar?

Molt important ha de ser
que el rei l'acabi d'entendre,
perquè per tots és conegut
que Josep III és una mica... curt.

Sembla ser que a la jove princesa
aquest tema molt no li interessa
i només el que de veritat vol saber
és si en Jaume està casat o solter.

Amable públic, estem molt prop del final
i més li val al valent Jaume no fallar,
perquè, si el rei no entén res de res,
aleshores algun cap... rodarà.

(Surt d'escena el NARRADOR/A.)

(Entren a l'escena la família reial, que torna a ocupar els seus trons, i l'ESCRIVÀ i els CONSELLERS reals, que se situaran l'esquerra de la família reial.)

REI: *(Impacient)* On està el jove foraster? On està la solució?

REINA: Josepet, no siguis impacient, que després et puja la tensió.

REI: *(Per "sota del nas" i ja enfadat)* Que no em cridis «Josepet»!

PRINCESA: *(A la seva mare, empolsant-se la cara)* Et sembla que m'he passat amb el maquillatge?

REINA: No, estimada, estàs maquíssima.

PRINCESA: *(Preocupada)* Però, mamà, jo vull que també se'm valori per la meua intel·ligència.

REINA: Filla meua, tothom sap que ets una jove molt llesta i també molt maca.

PRINCESA: *(Molt contenta)* Gràcies!

(Per la dreta entra en JAUME.)

JAUME: Bons i radiants dies, les seves Majestats.

REI: Deixa't d'afalagadures i digues-me: portes la solució?

JAUME: Sí, senyor. *(Alçant la veu cap a la dreta)* Podeu passar.

(Per la dreta, entren els SOLDATS portant uns contenidors que col·locaran dos a cadascun dels trons reals, deixant-ho a la vista del públic. D'esquerra a dreta: el contenidor blau, el groc, el marró i finalment el gris. Cada SOLDAT se situarà al costat del seu contenidor.)

PRINCESA: *(Coqueta)* Hola, Jaume.

JAUME: *(A la PRINCESA)* Bon dia, princesa.

REINA: *(Que no dona crèdit al que està veient)* Però què són aquestes baluernes?

JAUME: *(A la REINA)* Veurà majestat, això són contenidors.

TOTS ELS CORTESANS: Contenedors?

JAUME: De seguida veuran la seva utilitat. *(Alçant la veu, cap a la dreta)* Si us plau, feu el que us he dit.

(La LAURA entra a escena portant uns papers i cartons.)

JAUME: Com veuen, la Laura porta uns papers i cartons que dipositarà en el contenidor blau.

LAURA: També es poden dipositar caixes de sabates, de galetes, de cereals...

(La LAURA ho fa i es queda al costat del contenidor blau.)

SOLDAT 1: I així d'aquesta manera seran reciclats per a tornar a ser paper.

FAMÍLIA REIAL i CONSELLERS: Ah!

JAUME: Si us plau, Adrià.

(L'ADRIÀ entra portant unes ampolles de plàstic i uns "Teta Briks", els diposita dins del contenidor groc i es queda al costat.)

JAUME: L'Adrià diposita en el contenidor groc envasos metàl·lics, com a conserves i begudes.

ADRIÀ: També "briks" de suc, envasos de plàstic, productes de neteja...

SOLDAT 2: Safates de suro blanc i les bosses de plàstic.

ADRIÀ: I, com el paper, també podran ser reutilitzats.

TOTS ELS CORTESANS: Ah!

(Per la dreta entra la ROSA carregada amb una bossa d'escombraries biodegradables tancada i un cop llençada a l'interior d'aquest, es col·loca al costat.)

JAUME: El contenidor marró és el destinat a la matèria orgànica, és a dir, a les restes de menjar cru, cuinat o en mal estat.

ROSA: També closques d'ou, marisc, fruita seca i taps de suro.

SOLDAT 3: Mai han de dipositar-se coses com ara bolquers, tovallotes humides, sorra per a mascotes, etc.

ROSA: Les restes han d'estar dins de bosses biodegradables tancades i en l'horari que marqui el vostre ajuntament.

FAMÍLIA REIAL i CONSELLERS: Ah!

REI: *(Impacient)* I al contenidor gris, què dipositarem?

JAUME: Un moment, Majestat. *(Alçant la veu)* Si us plau, amics, podeu passar.

(Entra a escena en DANIEL, la MARTA i en CARLES carregats amb una joguina trencada i amb algun utensili de cuina, bossa amb sorra per a les mascotes, per exemple)

DANIEL: I això ho dipositaríem dins d'aquest contenidor. *(Es col·loca al costat del contenidor gris al costat de la MARTA i en CARLES.)*

SOLDAT 4: Dipositarem tot el que no pugui dipositar-se en la resta de contenidors.

MARTA: Com mocadors usats, joguines trencades...

CARLES: Utensilis de cuina, sorra per a les mascotes...

SOLDAT 4: És a dir, tot allò que no es recicla i no es pot fer compost.

TOTS ELS CORTESANS: Ah!

CARLES: I d'aquesta manera reciclem, és a dir que reciclar és transformar objectes i residus ja usats en nous objectes.

MARTA: Si no ho fem, imagina la gran quantitat de tota mena de materials que poden llençar a les escombraries, totes les persones que viuen en el nostre planeta.

CARLES: És impossible poder emmagatzemar en un lloc tots aquests residus.

MARTA: I també es poden reciclar les piles, els aparells electrònics, bombetes...

JAUME: Totes aquestes coses s'han de portar al punt net de la seva ciutat.

ESCRIVÀ: Ara, Majestats, el nostre diccionari té una nova paraula: reciclar.

(Tots aplaudeixen.)

REI: *(Cantant, improvisa una cançó i s'anima a ballar-la)* Reciclar... reciclar... com m'agrada... reciclar.

TOTS: *(Cantant animats per l'alegria del REI)* Reciclar... reciclar... com m'agrada...reciclar.

(Tots aplaudeixen.)

REI: *(Continua cantant)* Reciclar... reci...

REINA: *(Aturant el seu espòs)* Josepe... *(Reacciona)* Josep, si us plau!

(El REI s'atura.)

REINA: Ara, estimat, hauries de redactar un decret real pel qual tots els habitants del nostre regne, a partir d'avui mateix, començaran a reciclar.

REI: Això! I qui no ho faci... que li tallin la...

CONSELLER 1: Majestat, crec que una multa serà suficient càstig.

REI: Sí, potser té raó. *(Cridant)* Escrivà! Escrivà!

ESCRIVÀ: *(Fent un pas al capdavant)* Sí, Majestat.

REI: Acompanya'm, redactarem el document que es col·locarà per tots els carrers i els pregoners anunciaran a tota hora, perquè els habitants del nostre regne coneguin les noves normes del re-ci-clat-ge. Anem!

ESCRIVÀ *(Espantat per tant entusiasme)*: Sí, senyor, ara mateix començo a redactar-ho.

(L'ESCRIVÀ surt d'escena per l'esquerra. El REI està a punt de sortir darrere d'ell, però es deté per a parlar amb els CONSELLERS reals.)

REI: I vostès, a què esperen? A treballar! Anem, anem... *(Surt de l'escena per l'esquerra.)*

(Els CONSELLERS reals 2, 3 i 4 surten darrere del REI nerviosos i ensopgant-se entre ells.)

CONSELLER 1: *(Ha reconegut en JAUME)* Ah! Ja sé de què conec en Jaume, clar, és...

(Entra el CONSELLER 2 i estira del braç el CONSELLER 1.)

CONSELLER 2: Què fas aquí com un badoc?

CONSELLER 1: És que resulta que en Jaume és...

(El CONSELLER 2 estira del braç al CONSELLER 1 i no li deixa acabar la frase.)

REINA: *(A en JAUME)* Estem en deute amb tu. Has de perdonar al meu marit, és així de groller.

JAUME: Ah, tranquil·la, a més el meu pare ja m'havia parlat d'ell.

PRINCESA: El teu pare?

JAUME: Sí, el meu pare és Frederic VII, rei de Terraos.

(La PRINCESA es desmaia i la REINA li dóna aire amb la mà.)

PRINCESA: *(Tornant en si)* Així que tu ets el príncep Jaume, més conegut com a Jaume l'ecologista.

JAUME: Així és.

(La PRINCESA torna a desmaiar-se. La REINA torna a donar-li aire per a reanimar-la.)

ADRIÀ: *(A en JAUME)* Majestat...

JAUME: Jaume, soc en Jaume i si m'haguessin convidat hauria vingut de gust a explicar el sistema del reciclatge de residus que portem anys practicant en el nostre regne.

PRINCESA *(Torna en si.)* Ecologista, amable, llest i que maco és! *(Sospira.)*

LAURA: *(A en JAUME)* Ja has vist, Jaume, que precisament el nostre rei, massa diplomàtic... no ho és.

ADRIÀ: Ell va dir que li portessin el primer ciutadà que els soldats trobessin i...

JAUME: Vaig sortir a passejar amb els meus gossos, lluny de la cort...i em va tocar a mi. Però gràcies a aquest malentès he pogut conèixer-vos i conèixer... *(Mirant a la PRINCESA)* en persona, la bellesa i intel·ligència de la princesa.

(LA PRINCESA es desmaiarà, però reacciona ràpidament.)

PRINCESA: *(Pel JAUME)* Encara sort, que no sols em veu com una cara bonica. Tens núvia?

JAUME: No, princesa meva.

PRINCESA: *(Agarrant-se del braç d'en JAUME)* Doncs a partir d'ara... sí.

JAUME: Però...

PRINCESA: *(Exagerant)* Jo també soc d'un ecologista...

(La PRINCESA estira en JAUME, fora d'escena per l'esquerra.)

REI: *(Cantant fora d'escena)* Reciclar... reciclar... com m'agrada... reciclar.

(Els personatges que resten en escena miren cap a l'esquerra i després es miren entre ells per a començar a riure. En entrar El NARRADOR/A a l'escena, tots menys ell/a es quedaran "congelats".)

NARRADOR/A:

I aquí acaba la història del regne de Castimar,
que ara, per fi, sap el que és reciclar.
Tots els actors i actrius d'aquesta funció
esperem que hàgiu après la lliçó.

I no hi ha millor solució per al planeta salvar
Que la fórmula de les tres erres sempre utilitzar.
Recordeu: Reduir, Reciclar i Reutilitzar
I amb aquesta noble missió tots col·laborar.

Al final hem arribat
I la funció s'ha acabat.
Prepareu les vostres mans
i aplaudiu els artistes sense parar!

TELÓ

El rei que no sabia reciclar
Teatre infantil@Vicente Cañón
Tarragona 2022